

تأثیر رسانه‌های دیجیتالی بر تئاتر معاصر ایران (دو دهه اخیر) مبتنی بر نظریه کنش ارتباطی هابرماس

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۲۸

کد مقاله: ۵۳۴۳۴

داریوش حیاتی تازه کند^۱

چکیده

در این پایان نامه هدف بررسی تأثیر استفاده از رسانه‌های دیجیتالی بر تئاتر معاصر است. روش تحقیق توصیفی تحلیلی است و رویکرد نظری برای تحلیل یافته‌ها، نظریه کنش ارتباطی هابرماس است. نتایج نشان دادند یکی از جلوه‌های بصری و رسانه‌های تصویری که تحول و نوآوری ویژه‌ای را در تئاتر به وجود آورده است استفاده از تکنیک ویدئو و ... بود که دید مخاطب را علاوه بر رویدادهای زنده و طبیعی که همیشه در صحنه جاری بود متوجه نوع دیگری از رویداد کرد. حال آنکه نه تنها جلوه‌های اپتیکی و زیباشناسی در استفاده از بکارگیری ویدئو بر جذابیت تئاتر افزوده بلکه ورای آن با مضمون و محتوای مستور در فیلم‌های آموزشی و مستندی که بر پرده نمایش ظاهر می‌گردد، انقلابی عظیم در افزایش سطح سواد و آگاهی‌های مخاطب بوجود می‌آورد. همان طور که هدف کنش ارتباطی دست یابی به تفاهم ارتباطی است هدف رسانه در تئاتر نیز بوجود آوردن یک حس تعامل و تفاهم مشترک در مخاطب نمایش است.

واژگان کلیدی: تئاتر، رسانه، دیجیتال، سینما، جلوه‌های بصری